

valgt at prioritere at sætte den ned i denne omgang.

Når nu hr. Lars Barfoed ikke ville klappe os på skulderen i sit forrige indlæg, kan det jo være, fru Charlotte Dyremose vil foretage den manøvre, når vi nu har så meget til fælles på det punkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så giver vi fru Charlotte Dyremose lejlighed til det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg ved ikke, hvor stor grund jeg har til at klappe Det Radikale Venstre på skulderen, men jeg vil da godt gøre det på grund af det faktum, at Det Radikale Venstre var det første parti, som kom med endnu et oplæg til skattelettelse, efter at Det Konservative Folkeparti som det første parti turde lave et reelt oplæg, hvor vi prøvede på at få sænket skatterne på arbejde. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det var os, der allerførst sagde: Vi skal have skattelettelse på arbejdsindkomst!

Jeg kan da godt klappe Det Radikale Venstre på skulderen, fordi de går med og er enige i det, men jeg tror ikke, at der er ret mange ude i det danske erhvervsliv, der har bedt om, at de skattelettelse blev finansieret via endnu større skattefritagelser. Det hjælper jo ikke meget, hvis vi giver en lille smule og tager en hel masse til gengæld.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg synes, debatten i dag har haft et stort element af fokus på konservativ skattepolitik set i forhold til et regeringssamarbejde, hvor den førte politik er væsensforskellig.

Jeg skal sådan set kun gentage, hvad vi har fremlagt i vores ændringsforslag, og hvad vi har sagt gennem længere tid: Vi finder, at beskatningen på indkomster er for høj, derfor vælger vi at prioritere, og derfor ønsker vi at gennemføre en politik, der på et langt stræk er nærmest identisk med, hvad Det Konservative Folkeparti har foreslået. At Det Konservative Folkeparti så ikke er i stand til at overbevise sin egen regeringspartner om, at en nedsættelse af indkomstskatten er mere fornuftig end et skattestop, betragter jeg altså mere som Det Konservative Folkepartis problem end Det Radikale Venstres.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste taler er fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Finanslovdebatten har afsløret en regering, som kun nødtvunget svarer på spørgsmål om sandheden om konsekvenserne af fyringerne i staten og nedskæringerne på f.eks. uddannelsesområdet. Svarene har skullet hales ud af den.

Kl. 20.05

I en række debatter har Venstres og De Konservatives ordførere og ikke mindst ministre været grebet af stumhed i en grad, som ikke tidligere har været set i det danske Folketing.

Det er selvfølgelig ikke så mærkeligt, at regeringen har forsøgt at sprede et røgslør over konsekvenserne af sin politik. I valgkampen forsøgte den nuværende statsminister jo med et vist held at sprede den illusion, at Venstre ville indføre et klasseløst og harmonisk samfund, hvor vi alle fik en bedre mulighed for selv at vælge, hvordan vi ville leve vores liv. Tilsyneladende ville oppositionens største problem blive, om vi overhovedet kunne finde noget at kritisere, men sådan er det desværre ikke gået, for da Venstre og De Konservative først fik magten, fik piben jo en fuldstændig anden lyd.

Nogle har ganske vist fået mere frihed, for regeringen har jo fremsat en række forslag, som vil gøre det nemmere for velhavende danskere og for erhvervslivet at slippe for at betale skat. Det er tonnageskat; det er fiskalrepræsentanter, det er en strukturtilpasning, det er loft over ejendomsværdiskatten osv., osv., men det hele dækker over, at regeringen har fremsat forskellige forslag på skatteområdet, som alle vil føre til, at erhvervslivet og de velhavende danskere nemmere kan slippe for at betale skat i Danmark. Det vil i de kommende år komme til at koste det danske samfund milliarder af kroner. Allerede i år 2002 kan vi konstatere, at det vil koste det danske samfund 2,2 mia. kr.

Hertil kommer så fyringerne i Told og Skat, som de store revisorfirmaer allerede har taget bestik af ved at skære ned på antallet af skatterådgivere. De ved jo godt, at det bliver nemmere at være skatteåll i de kommende år, og at deres arbejde med at forsvare de store selskaber dermed bliver mindre, og når regeringen så fastholder, at de multinationale selskaber fortsat skal slippe for at betale skat, og at vores fælles ejendom i Nordsøen stadig skal foræres til A.P. Møller og til de store multinationale selskaber, ja-